

sinsk-italienske Konflikt. Forbundet burde derfor ikke drive »Ventesalspolitik«, men hurtigt — straks under den 17. Forsamling — undersøge, hvorledes praktiske Resultater kunde opnaas. Sovjets Forslag gik i første Række ud paa Afsluttelse af regionale Pagter, og Ophævelse af Enstemmighedsreglen forsaa vidt angik Pagtens Art. 16.

Udenrigsminister, Dr. *Munch* tog Ordet i Forsamlingen den 28. September, og fremhævede for det første Vigtigheden af Opnaaelse af større Universalitet i Forbundet, med særlig Henblik paa Indtræden af eller i alt Fald Samarbejde med Tyskland og Amerika. Dernæst betonedes Nødvendigheden af, at der inden for en og samme internationale Organisation findes Lande, der har antaget de mest forskellige politiske og sociale Systemer, idet der kun er to Muligheder: et saadant Forbund eller slet ingen Organisation.

Dr. *Munch* omtalte endvidere Hovedresultaterne af Svarene paa Forbundets Henvendelse af 7. Juli d. A., understregede Nødvendigheden af en Indskrænkning af Rustningerne og en økonomisk Afspænding mellem Landene, og foreslog endelig, at der blev gjort Skridt til Organisering af en aktiv Propaganda fra Folkeforbundets Side for

dets Ideer og Virksomhed, jfr. nedenfor Afsnit XIII, 2. Oversættelse af Udenrigsministerens Tale findes nedenfor som Bilag 3.

Den *svenske* Delegerede Statsraad *Undén* fremhævede særlig den manglende Universalitet i Forbundet og Nødvendigheden af en Standsning af Kaprustningerne.

Den *chilensiske* Delegerede, *M. Garcia-Oldini* erklærede, at den manglende Universalitet var det alt overvejende Problem, og udtalte derfor Ønske om, at Ikke-Medlemsstaterne blev hørt vedrørende Reformspørgsmaalet. I det almindelige Udvalg, der nedsattes til Undersøgelse af dette Spørgsmaal (jfr. nedenfor Afsnit VII), fremsatte Chiles Delegation et Forslag i saa Henseende. Udvalget fandt imidlertid, at det var for tidligt for Forsamlingen at tage Stilling til dette Forslag og henviste til, at Spørgsmaalet om Universaliteten i Forbundet til sin Tid vil blive gjort til Genstand for Undersøgelse i det 28-Mands-Udvalg, der nedsattes den 10. Oktober.

Der var under Generaldebatten en lang Række andre Talere, bl. a. *Østrigs, Czekoslovakiets, Kinas, Argentinas* og *Canadas* Repræsentanter.

V. Valg af ikke-faste Medlemmer af Folkeforbundsraadet.

I 1936 udløb Mandatperioden for de i 1933 til Raadet valgte Lande: *Danmark, Argentina* og *Australien*. I Stedet for disse 3 Lande valgte Forsamlingen den 28. September 1936 for de næste 3 Aar: *Sverige, Bolivia* og *Ny-Zealand*, med henholdsvis 48, 49 og 48 af 52 Stemmer.

I September 1935 havde Raadet nedsat et særligt Udvalg til at undersøge Spørgsmaalet om Raadspladsernes *Antal* og Spørgsmaalet om *Asiens* Repræsentation i Raadet, særlig *Kinas* Anmodning om Optagelse (jfr. Rigsdagsberetning 1935, S. 9). Dette Udvalg afgav i Maj 1936 Beretning til Raadet og Forsamlingen.

Heri udtaltes den Opfattelse, at man ikke paa nuværende Tidspunkt burde skride til varige Ændringer i Raadets Sammensætning. Udvalget foreslog som midlertidig Løsning, at den i 1933 midlertidigt oprettede ikke-faste Raadsplads, der for Perioden 1933—36 var tildelt *Portugal*, paany skulde oprettes for en midlertidig Periode og i denne gives en anden af de »ikke-grupperede« europæiske Stater, og at der dernæst skulde oprettes en yderligere midlertidig Raadsplads, der skulde tildeles *Kina*, forudsat, at dette Land, der var Medlem af Raadet saa sent som i 1934, blev erklæret genvælgeligt.